

Welke verhalen heb ik gelezen/gehoord?

Ali krijgt geen asiel in Griekenland: 'Mijn gehandicapte moeder kan niet zonder mij'.

Ali (22) en zijn moeder Zena (69)* zijn - net als veel anderen in het kamp op Lesbos - Afghaanse vluchtelingen. Zena is zwak, ze heeft hart- en rugproblemen. Ali zorgt voor haar. Maar nu heeft Zena asiel gekregen en is de aanvraag van Ali afgewezen.

Toen zij eind 2019 aankwamen in kamp Moria, was het koud en regenachtig. Ze kregen een zomertentje mee en moesten hun verder maar redden. Dit had hij nooit verwacht: geen beschutte plek, geen verwarming, geen basale mensenrechten. Toen Moria maanden later afbrandde, heeft hij in de haast alleen zijn moeder en de rolstoel meegenomen. Haar kunstgebit ging verloren. Het lukte hem niet eens een nieuw kunstgebit voor haar te regelen, zijn moeder kan al een jaar niet gewoon eten.

Nu is zijn moeders asielaanvraag toegewezen en heeft hij een afwijzing. Ze vinden dat hij als alleenstaande man terug kan naar sommige delen van Afghanistan, of naar Turkije. Maar zijn moeder is van hem afhankelijk, zowel fysiek als geestelijk. Bovendien is Afghanistan niet veilig, en in Turkije hebben zij veel geleden. Ze sliepen onder bruggen en in parken. Je moet heel lang wachten om een asielaanvraag te doen en al die tijd heb je nergens recht op, geen enkele voorziening. En hij heeft veel mensen gezien die vanuit Turkije met handboeien om werden gedeporteerd. Ze laten hun lijden, hun hoop wordt vermoord. Waar zijn de mensenrechten?